

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
Τ Ι Ο Σ 1 9 6 4

707.4
GR
1964
ΚΑΡ

ΒΟΓΙ
ΑΤΖΗ
ΣΚΑΡ
ΑΣΚΟ
ΝΤΟΣ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 75 ΑΘΗΝΑΙ

20165
707.462
1964 JAF

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ 1 9 6 4

ΧΑΡΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΡΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΝΤΟΣ

CENTRE D' APPLICATIONS TECHNOLOGIQUES
75 RUE PATISSION ATHENES

PEINTURES DE

M A R S 1 9 6 4

CHARIS VOYATZIS

CHRISTOS CARAS

DIMITRIS CONDOS

Τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ, σύλλογος μορφωτικός, συγκροτημένος ἀπὸ νέους βασικά ἀνθρώπους, ἔχει γιὰ σκοπὸ νὰ παράσχη τὴν ἀπαιτούμενη ἐκπαίδευση στοὺς νέους ποὺ θέλουν νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ἐργαστοῦν σὲ ποικίλους τομεῖς τῆς τέχνης καὶ τεχνικῆς.

Μὲ τὴν προοπτικὴ τῆς δημιουργίας, παράλληλα ἐνὸς Κέντρου ἐδρύτερης παιδείας καὶ γιὰ τοὺς σπουδαστὲς του καὶ γιὰ τὸ κοινὸ, κρίναμε πὼς ἡ παρουσίαση τῶν καλλιτεχνικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου καὶ ἀναγκαία καὶ ἐπιβεβλημένη ἦταν.

Σὰν ἀπαρχὴ τοῦ σκοποῦ μας αὐτοῦ ἐγκαινιάζουμε τὴν πρώτη αὐτὴ ἔκθεση ζωγραφικῆς παρουσιάζοντάς σας, μὲ μεγάλη χαρὰ, τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσωπευτικώτερους νεοέλληνες ζωγράφους, ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς στάθηκαν - μαζί μὲ ἄλλους - ὁ συνδυαστικὸς κρίκος τῶν σύγχρονων κατευθύνσεων στὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κέντρα, μὲ τὴν μέχρι πρὶν ἀπὸ μία δεκαετία ἀκόμα ἀπομονωμένη ἑλληνικὴ τέχνη.

Ὁ Βογιατζῆς μόνιμα ἐγκατεστημένος στὸ Παρίσι καὶ οἱ Καρῆς, Κοντὸς μέχρι πρὶν λίγου; μῆνες κάτοικοί του, ἀπετέλεσαν ἀναμφίβολα, σημαντικὰς μονάδες ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ ἀπαίτησαν, τὴν ἀνασύνδεση μὲ τὴν σημερινὴ πραγματικότητα.

Ἡ ἀπαίτησή τους δὲ αὐτὴ παίρνει μιὰ σημαντικὴ διάσταση, ἂν ἀναλογιστεῖ κανένας τὸ τεράστιο χάος τῆς περιόδου αὐτῆς γύρω ἀπὸ κριτήρια καὶ προσανατολισμούς.

Τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ὑπόσχεται νὰ συνεχίσῃ τὴν προσπάθειά του αὐτὴ μὲ μιὰ σειρὰ παρομοίων ἐκδηλώσεων, ὑποδεχόμενο πάντα μὲ θέρμη τὸ ἑλληνικὸ κοινόν.

LE CENTRE D' APPLICATIONS TECHNOLOGIQUES, une association culturelle, constituée de personnes, en principe jeunes, a pour objet de donner une instruction complète à de jeunes-gens qui désireraient étudier et travailler dans des secteurs divers de l' Art et de la Technique,

Dans la perspective de la création, en parallèle, d' un centre d' instruction plus ample qui serait destiné aussi bien aux étudiants du centre qu' au grand public, nous avons considéré que la présentation des potentiels artistiques locaux serait aussi impérative qu' indispensable.

Dans ce but, nous inaugurons cette première exposition de peinture en vous présentant trois peintres grecs parmi les plus significatifs de cette génération dont l' art constitue une sorte de chaînon entre les tendances qui prédominent actuellement dans les grands centres européens et celles de l' art grec d' il y a une dizaine d' années : M. Voyatzis qui habite actuellement à Paris et MM, Condos et Caras, qui y séjournèrent, jusqu' il y a quelques mois ils doivent être considérés parmi ceux qui opèrent cette conciliation.

Leur effort est d' autant plus appréciable qu' il n' échappe à personne que le chaos le plus total règne dans le monde de l' art autour des questions qui relèvent des tendances actuelles, de la pluralité des écoles et des critères d' appréciation.

LE CENTRE D' APPLICATIONS TECHNOLOGIQUES, promet de continuer ses efforts par des manifestations analogues auxquelles le public hellénique sera toujours chaleureusement convié.

Β Ο Γ Ι Α Τ Ζ Η Σ

1. Χορὸς I	Λάδι
2. Χορὸς II	»
3. Θάλασσα τὸ βράδυ	»
4. Πανηγῦρι	»
5. Τοπεῖο	»
6. Σπουδὴ	Σχέδιο
7. Σπουδὴ	»
8. Σπουδὴ	»

Ο Χάρης Βογιατζής γεννήθηκε στην Αθήνα το 1924. Το 1954 εγκαθίσταται στο Παρίσι. Έλαβε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και Salons στο Παρίσι, Λονδίνο, Βρυξέλλες και Αθήνα, μεταξύ των οποίων και στην «Ecole de Paris» στην Galerie Charpentier το 1960.

Από το 1959 έργα του εκτίθενται μόνιμως στην Galerie «Les Arts plastiques Modernes» Mouradian - Vallotton.

Δύο ατομικές εκθέσεις στο Παρίσι στην Galerie Mouradian - Vallotton το 1960 και 1961.

Μία ατομική έκθεση Ύδατογραφίας στην Αθήνα το 1962.

Πολλά έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές Γαλλίας, Αγγλίας, Ολλανδίας, Ιταλίας και Ην. Πολιτειών.

Κ Α Ρ Α Σ

9. Κοντά στη Ζούλιανη Λάδι
10. Ἄνθρωπος ποὺ κυτάει »
11. Μετὰ τὴν πτώση »
12. Ζευγάρι »
13. Ἐξοδος Σχέδιο
14. Ἀγροτικὴ σκηνή »
15. Γυναῖκα ποὺ φωνάζει »

Ὁ Χρῆστος Καρᾶς γεννήθηκε στὰ Τρίκαλα τὸ 1930. Τὸ 1948 ἄρχισε πολιτικὲς ἐπιστῆμες πὸ ἀργότερα ἐγκατέλειψε. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τὸ 1957 φρέσκο στὴν Ecole des Beaux Arts τοῦ Παρισιοῦ.

Ὅμαδικες ἐκθέσεις : Πανελλήνιοι 1952, 57, 60, 63. Νέοι ζωγράφοι, Ἀθήνα 1956. Salon d' Automne, Παρίσι 1958. Γκροῦπο ζωγράφων Βρυξέλλες 1958. Salon de la Jeune peinture Παρίσι 1959. Salon des Tuileries, Νίκαια 1959. Salon des Comparaisons, Παρίσι 1960. Ἑλληνες ζωγράφοι στὸ Ἑλσίνκι 1960. Τρεῖς Ἑλληνες ζωγράφοι, Τεχνολογικὸ Ἰνστιτούτο Ἀθήνα καὶ «Τέχνη» Θεσσαλονίκη 1962. Prix Biarritz 1960. Ἑλληνες ζωγράφοι καὶ γλύπτες, Στέγη Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν Ἀθήνα 1962. Oeil de Boeuf, Παρίσι 1963. Biennale τοῦ Παρισιοῦ 1963. Ἑλληνες Καλλιτέχνες (A. I. C. A.) Ἀθήνα 1963.

Ἀτομικὲς ἐκθέσεις : Δεκατέσσερις Κόλλες, Γκαλερί «Ζυγός», Ἀθήνα 1961. Λάδια καὶ σχέδια, Γκαλερί «Athens Hilton» 1963.

16.	Χωρίς τίτλο	Λάδι
17.	» »	Σχέδιο
18.	» »	»
19.	» »	»
20.	» »	»
21.	» »	»

Ὁ Δημήτρης Κοντός γεννήθηκε στὴν Τρίπολη τὸ 1931.

1951 - 1955 Σπουδὲς στὴν Ἀνωτάτη σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ 1958 ταξιδεύει στὴν Ἰταλία, ὅπου ζῆ ἕως τὸ 1961. Τὸ 1961 φεύγει γιὰ τὸ Παρίσι, ὅπου ἐργάστηκε ἕως τὸ 1962.

Ἔχει λάβει μέρος στὶς παρακάτω ἐκθέσεις:

1958 Γκαλερί «San Fedele» Milano

1958 Πρέμιο Modigliani Livorno.

1959 Γκαλερί «San Carlo» Napoli «Gruppo Sigma».

1959 Γκαλερί «Il Cancellò» Bologna «Gruppo Sigma».

1959 Πρέμιο «Modigliani» Livorno.

1959 Γκαλερί «San Fedele» Milano.

1960 Ἐκθεσὶς Ὑπ. Παιδείας Helsinki.

1960 Προσωπικὴ εἰς Α.Τ.Ι. Ἀθήνα.

1960 » εἰς Μακεδονικὴ Καλλιτεχνικὴ ἐταιρία «Τέχνη» Θεσσαλονίκη,

1961 Ἑλληνες ζωγράφοι καὶ Γλύπτες τοῦ Παρισιοῦ. Μουσεῖον Μοντέρνας Τέχνης.

1962 Γκαλερί «Κλειῶ» Ὑδρα.

1963 Τέσσερες Ἑλληνες ζωγράφοι τοῦ Παρισιοῦ, Στέγη Καλῶν Τεχνῶν καὶ Γραμμάτων Ἀθήνα.

1963 Ὁμαδικὴ εἰς τὴν Μακεδονικὴ Καλ/κὴ ἐταιρία «Τέχνη».

1963 Νέοι Ἑλληνες Καλλιτέχνες, Διεθνὴς Ἐνωσὶς Τεχνοκριτικῶν Α.Σ.Κ.Τ. Ἀθήνα

1963 Τρίτη Μπιεννάλε τῶν Νέων, Παρίσι, Μουσεῖον Μοντέρνας Τέχνης.

7

**ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ
ΤΗΣ
ΝΕΩΤΕΡΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ**

8086

707.4
GR
1964
ΠΡΩ

ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ
ΓΑΛΑΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ
ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ
ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΑΖΑΡΗΣ
ΜΗΛΙΑΔΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΗΣ
ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗΣ

20169
707.4 GR
1964 PRO

ΠΡΟΤΟ

Ἡ Γκαλερί Ἀθηνῶν Χίλτον ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλία νὰ καλέσει ὀρισμένους ἀπὸ τοὺς γνωστότερους Ἑλληνας ζωγράφους ποὺ συνέβαλαν, ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, στὴν δημιουργία τῆς Νεώτερης Ἑλληνικῆς Ζωγραφικῆς.

Δυστυχῶς ὁ χώρος τῆς Γκαλερί δὲν ἐπιτρέπει εὐρύτερη παρουσίαση καλλιτεχνῶν.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Γκαλερί ἔχοντας ὑπ' ὄψει τῆς πιθανῆς ἐλλείψεως μιᾶς παρόμοιας τόσο σημαντικῆς προβολῆς προσφέρει αὐτῇ τὴν ἔκθεσι σὰν ἓνα χαιρετισμὸ στὴν γενεὰ ποὺ ἔφερε τὸ πρῶτο μῆνυμα τοῦ καινούργιου στὴν Ἑλληνικὴ Τέχνη.

Καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς κ. κ. Ι. Κοσμαδόπουλο, Α. Φωκά, Α. Χατζόπουλο καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ τὴν παραχώρηση τῶν ἔργων Γαλάνη καὶ Παρθένη, καθὼς ἐπίσης ὅσους εὐγενῶς τῆς ἐδάνεισαν ἔργα τῶν ἄλλων ζωγράφων.-

Δεκέμβριος 1964.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἄς ξαναγυρίσουμε, λοιπόν, στὰ χρόνια τῆς παλαιᾶς νιότης, τότε πού ἡ «φυγή» ἀπ' τὴν πραγματικότητα ἦταν ἐπιταγὴ ἄγνωστη καὶ πού ἡ στάση τῶν ἀνθρώπων ἀπέναντι στὴ ζωὴ, στὴ φύση, τὸν ἀνθρώπο καὶ τὴν κοινωνία ἦταν περισσότερο καταφατική, χωρὶς νὰ εἶναι λιγότερο ἐπαναστατική, ὅπως φαντάζονται σήμερα οἱ νέοι.

Εἶναι μιὰ ἀξιοσημείωτη μέρα τῆς λιγοςέλιδης ἱστορίας τῆς Τέχνης μας ἐκείνη τοῦ 1919 πού παρουσιάστηκε στὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθερου Τύπου», ἡ πρώτη ἐκθεση τῆς νεοσύστατης «Ὁμάδας Τέχνη» - ὅχι γιατί τάχα ἔγινε τότε κάποιο ἀναπάντεχο θαῦμα, ἀλλὰ γιατί τότε συνειδητοποιήθηκε σὲ πολλοὺς καλλιτέχνες, μὰ πολὺ περισσότερο στὸ ἑλληνικὸ κοινό, ἡ ἔννοια τῆς «ἐξέλιξης», καὶ στὴν τέχνη, ὅπως καὶ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα φαινόμενα τῆς ζωῆς.

Ὡς τότε, ἓνας ἀκαδημαϊκὸς νατουραλισμὸς, ἀπότοκος τῆς χειρότερης περιόδου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου, εἶχε δημιουργήσει μιὰ πάγια ἀντίληψη ὅτι πέρα ἀπ' αὐτὸν καὶ πέρα ἀπ' τὴ θεματογραφία του τὴν ἱστορικο-ἠθογραφικὴ, δὲν ὑπῆρχε πλοῖο, δὲν ὑπῆρχε ὁδὸς γιὰ τὴν τέχνη.

Ἡ τρίτη γενιὰ τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Νέας Ἑλλάδας - γιατί ἡ ἱστορία τῆς τέχνης μας ἀρχίζει πολὺ πρόσφατα - ἐλάττισε τὴν Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου καὶ προσανατολίσθηκε στοὺς ἀνοικτοὺς ὁρίζοντες τοῦ Παρισιοῦ. Ἀπὸ τότε μπαίνουμε σὰν σύνολο συνειδητὰ στὸν κόσμο τῆς εὐρωπαϊκῆς τέχνης. Μονωμένα τιμητικὰ παραδείγματα ὑπάρχουν, βεβαίως καὶ πρὶν - ὀμαδικῆ ὁμως, συνειδητῆ καὶ ὑπεύθυνη προσχώρηση στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο πετυχαίνεται μόνον τώρα.

Ἀπὸ τότε τὰ καλλιτεχνικά του προβλήματα γίνονται δικὰ μας, ἀπὸ τότε ἀρχίζουμε νὰ λογοδοτοῦμε στὸ πνεῦμα τῆς Τέχνης κι' ὄχι στὴν ἀληθοφάνεια τῆς ἐξωτερικῆς ὄψης τῶν ἀντικειμένων. Ἀλλὰ οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖνοι δὲν ἀρνήθηκαν ποτὲ τὸ ἀντικείμενο· τὸ κατάκτησαν σὰν μέσο, τὸ ἐρεῦνησαν, τὸ ἀνασύνταξαν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐμφάνισαν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κι' οἱ καλλιτέχνες τῆς «Ὁμάδας Τέχνη» ἐμεταπράτησαν στὴ χώρα μας ξένες ιδέες, ἀκριβῶς ὅπως κάνουν καὶ σήμερα οἱ «ἀφηρημένοι» νέοι. Ἀλλὰ μὲ τὸ ν' ἀντλήσουν τότε ἀπὸ γόνιμες πηγές, ἔλυσαν τὰ μάγια κι' ἀποδέσμευσαν πλούσιες ἱκανότητες. Ἄν ἐξαιρέσομε μερικὲς ἐξαιρετικὲς προσωπικότητες, πού παντοῦ καὶ πάντοτε ἀκολουθοῦν δικούς τους νόμους, ὀμαδικὰ οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπλούτησαν τοὺς προβληματισμούς μας καὶ ἐξύψωσαν τὸ ἐπίπεδο τῆς ζωγραφικῆς μας κατὰ τὸ βαθμὸ πού ἐμείωσαν τὴ δουλικὴ ἀντιγραφὴ καὶ τὴ μίμηση, ὅχι μόνο τῆς φύσης, ἀλλὰ καὶ τῆς Τέχνης.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κι' αὐτοὶ ξάφνιασαν τότε τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, ὅπως τοὺς ξαφνιάζουν καὶ σήμερα οἱ μοντέρνοι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴμαστε δίκαιοι καὶ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσουμε ὅτι δὲν στήριξαν στὸ ξάφνιασμα τὴν προβολή τους. Ἄν καὶ πέρασαν κι' αὐτοὶ ἀπὸ μιὰ μεγάλη καὶ κουραστικὴ κι' ἐκνευριστικὴ περιπέτεια, μιὰ γενικώτερη ἀνησυχία τοῦ καιροῦ: ὅτι καθῆκον τους ἦταν - τάχα - νὰ δημιουργήσουν μιὰ ἰδιότυπη καὶ καθαρόαιμη «ἐλληνικὴ τέχνη», στάθηκαν ὥστόσο πιστοὶ καὶ σεμνοὶ στὴν καλλιέργεια τῆς ζωγραφικῆς ποιότητος κι' αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο χειροπιαστὸ κέρδος πού ἀπόμεινε ἀπ' τὴν περιπέτεια αὐτῆ.

Ἡ καλὴ τέχνη εἶναι ἐθνικὴ τέχνη.

Οἱ ἄνθρωποι μὲ τοὺς λευκοὺς κροιάφους ποὺ ἐκθέτουν σήμερα, εἶναι οἱ πρωτοπόροι ἢ ἂν θέλετε, οἱ ἐπαναστάτες τοῦ 1920. Ἦταν μιὰ εὐτυχὴς ἔμπνευση τῆς Γκαλερί Ἀθηνῶν Χίλτον νὰ τοὺς συγκεντρώσει. Ἔτσι, καθὼς δὲν ὑπάρχει ἀκόμα στὸν τόπο μας μιὰ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη τῆς σύγχρονης τέχνης μας, εἶναι μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ τοὺς προσέξουν καὶ τὸ κοινὸ καὶ οἱ νέοι καλλιτέχνες - ἰδιαίτερα οἱ ἀπότοκοι ἐκείνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι μόνον ἀπ' αὐτοὺς ἀρχίζει ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἱστορία. Καὶ νὰ διδαχθοῦν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη τῆς Τέχνης ἔχει διαπιστώσει ὅτι πέρα ἀπ' τὶς ἐναλλασσόμενες τεχνολογίες, ὑπάρχει ἓνα ἐσωτερικὸ ὠρίμασμα ποὺ εἶναι προσωπικὴ ὑπόθεση κάθε ἀξίου τεχνίτη ποὺ ἀσκεῖ ὑπεύθυνα τὴν τέχνη συνυφασμένη μὲ τὴ ζωὴ. Ἐνα ὠρίμασμα ποὺ φέρνει στὴ συγκέντρωση, τὴν ἀπλούστευση, τὸν αὐτοπεριορισμὸ στὸ κύριο, στὸ λακωνικόν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τῆς τελευταίας Πιετὰ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, δὲν εἶναι διαφορὰ στὸ στυλ, ἀλλὰ γεφύρωση ἑνὸς χάσματος μὲ τὴν ἀσκηση μιᾶς μεγάλης ψυχῆς. Στὰ στερονοπαῖδια τῶν παλῶν ἐπαναστατῶν ποὺ εἶναι κρεμασμένα σ' αὐτὴ τὴν ἐκθεση, ὑπάρχει αὐτὸ τὸ ὠρίμασμα μέσα στὴ δική τους τεχνολογία; Ἄν ναι, τότε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐκέρδισαν τὴ ζωὴ καὶ δημιούργησαν - μὲ τί ἀγῶνες! - τὸν ἑαυτὸ τους. Ἄν ὄχι, τότε μένουν ξεκρέμαστοι πρωτοπόροι χωρὶς δικαίωση, ἐπαναστάτες χωρὶς περιεχόμενον. Ἄς συλλογιστοῦν οἱ ὀρμητικοὶ μοντέρνοι ὅτι ὑπάρχουν καὶ τέτοιοι, τοὺς λένε ratés.

Γιατὶ οἱ τεχνολογίες ὅλες περνᾶνε καὶ οἱ κρόταφοι πάντα λευκαίνονται. Ἐνα δὲν θὰ περάσει ποτέ: ἡ λαχτάρα κάθε ἀξίου τεχνίτη καὶ κάθε ἀξίου φιλότεχνου γιὰ τὴν ποιότητα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στη Λάρισα τὸ 1898. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν.

Ἔλαβε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ: 1934 Μπιεννάλε Βενετίας, 1937 Διεθνή Ἐκθεση Παρισίων, 1940 Κάιρο καὶ Στοκχόλμη, 1953 Ρώμη καὶ Ὀττάβα, 1954 Βελιγράδι, στὸ Γκότεμποργκ, Σάο Πάολο, III Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας, Λουγκάνο, Βουκουρέστι, Μόσχα, Βρυξέλλες, Μπονόνος-Ἀύρες κ.ά.

Ἔλαβε μετάλλιον στὴν Ἐκθεση Παρισίων καὶ τὸ 1939 τὸ Α' Βραβεῖο στὴν Ἐκθεση Βιβλίου.

Ἐξετέλεσε τοιχογραφίες σὲ ναοὺς καὶ ἐξέδωσε καλλιτεχνικὰ λευκώματα.

Ἔργα του βρῖσκονται σὲ δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

1.	«Προσωπογραφία»	1931	Ἀνήκει
2.	«Τὸ Καράβι»	1962	Δραχμᾶς 20.000

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Γεννήθηκε στὸ Γαλαξίδι τὸ 1902. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ 1927 παρουσιάζει τὴν πρώτη του ἀτομικὴ ἐκθεση καὶ ἔκτοτε ἐξέθεσε μόνος του ἢ ὁμαδικὰ στὴ Βενετία, Ρώμη, Παρίσι, Βιέννη, Σόφια, Βελιγράδι, Πράγα, Ὁσλο, Στοκχόλμη, Γκότεμποργκ, Ὀττάβα, Νέα Ὑόρκη, Οὐάσιγκτον, Ἀλεξάνδρεια, Κάιρο.

Τὸ 1964 ἔλαβε μέρος στὴ Μπιεννάλε Βενετίας. Ἐξετέλεσε τὶς ἀγιογραφίες τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὸ Νιγηροῖτ Η.Π.Α.

Ἀπὸ τὸ 1927 ἔχει σκηνογραφεῖ περὶ τὰ 60 θεατρικὰ ἔργα. Τὸ 1930 ἔλαβε τὸ Μπενάκειο Βραβεῖο διὰ τὶς ἀγιογραφίες τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τὸ 1960 τὸ τοπικὸ Βραβεῖο Γκούγκενχάιμ.

Ἔργα του βρῖσκονται σὲ πολλὲς ἰδιωτικὲς συλλογὲς καὶ στὶς Πινακοθῆκες Ἀθηνῶν, Στοκχόλμης, Βελιγραδίου, Σόφιας καὶ Σάο Πάολο.

3.	«Τοπίο»	1929	Ἀνήκει
4.	«Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα»	1963	Δραχμᾶς 8.000

ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1894. Σπούδασε στο Παρίσι. Παρουσίασε έργα του σε πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Το 1919 ίδρυσε μετά των ζωγράφων Τακωβίδη, Λύτρα, Τριανταφυλλίδη, Μαλέα και Παρθένη την Ομάδα Τέχνης, και το 1934 την πρώτη Έλευθέρα Σχολή Ζωγραφικής που λειτούργησε έως το 1940.

Το 1935 εξέθεσε στη Μπιεννάλε Βενετίας, το 1937 στη Διεθνή Έκθεση Παρισίων όπου έλαβε αργυρούν μετάλλιον και το 1947 στο Μουσείο Τέχνης της Στοκχόλμης. Το 1939 εξελέγη Διευθυντής των Παραρτημάτων της Σχολής Καλών Τεχνών.

Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

5.	«Αυτοπροσωπογραφία»	Ανήκει
6.	«Υδρα»	1964 Δραχμᾶς 18.000

ΓΑΛΑΝΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1882. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και στο Παρίσι όπου διαμένει μονίμως.

Στη Γαλλία έγινε άμεσα γνωστός με τις εικονογραφίες του στα σατυρικά περιοδικά «Rire», «Assiette au Beurre», το «Simplissimus» του Μονάχου. Ως ζωγράφος και χαλκογράφος έδωσε δείγματα εξαιρετικής ιδιοφυΐας φιλοτεχνήσας έργα του Ζερρά ντε Νερβάλ, του Αντρέ Σουαρές, του κόμικος Γκοβινώ, τα Ειδύλλια του Θεοκρίτου κ.ά.

Εξελέγη καθηγητής στην έδρα χαρακτηριστικής της Ecole des Beaux Arts του Παρισιού και έγινε μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας. Του άπενεμήθη το παράσημο του Ίππότη της Λεγεώνας της Τιμής.

Βιβλιογραφία: Georges Galoy-Galanis.

Έργα του βρίσκονται στα σημαντικότερα Μουσεία της Ευρώπης καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές.

7.	«Σπουδή»	1925	Ανήκει
8.	«Σχέδιο»	1928	Δραχμᾶς 8.000

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Ο ΚΡΗΣ

Γεννήθηκε στη Κρήτη το 1892. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών 'Αθηνών με καθηγητάς τούς 'Ιακωβίδη, Γερμανιώτη, Βικάντο, Ροίλο και στην 'Ακαδημία της Μπολόνιας νοπογραφία κοντά στον Ροβερσί. Έλαβε μέρος σε όλες τις Πανελλήνιες εκθέσεις καθώς και σε εκθέσεις εξωτερικού στο Παρίσι, Βενετία, Στοκχόλμη, Σίδνεϋ, Κάιρο, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Μόσχα. Το 1947 εξελέγη Καθηγητής της Σχολής Καλών Τεχνών. Το 1924 έλαβε το Α' Βραβείο του Ε. Μ. Πολυτεχνείου, το 1936 το Βραβείο της Πανελληνίου, το 1962 το χρυσούν μετάλλιον της Πόλεως 'Ιωαννίνων. Έργα του βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

9.	»Πορτραίτο του Λογοτέχνη Ροδοκανάκη»	1934	'Ανήκει
10.	»Πορτραίτο Νέου»	1957	'Ανήκει

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Δρέσδης και στο Παρίσι. Συμμετείχε σε όλες τις Πανελλήνιες εκθέσεις, το 1930, 1933, 1936, 1950 παρουσίασε έργα του σε άτομικές στην 'Αθήνα.

Έλαβε μέρος στη Μπιεννάλε Βενετίας το 1934, στη Πράγα, στη Διεθνή Έκθεση Παρισίων του 1937, στη Ληψεία, Στοκχόλμη, Διεθνή Έκθεση Καίρου, Βελιγράδι, Διεθνή Χαρακτικής Παρισίων και Έλληνικής Χαρακτικής στο Μουσείο Γενεύης, Σαντιάγο, Μπιεννάλε του Σάο Πάολο, Μόσχα, Λέινγκραντ, 'Ιερουσαλήμ, Τόκιο, V Μπιεννάλε 'Αλεξανδρείας.

Το 1937 βραβεύτηκε στην Exposition Internationale des Arts et Techniques στο Παρίσι, 1938 στην Α' Πανελλήνιο, 1962 έλαβε το άργυρουν μετάλλιον της Πόλεως των Παρισίων, 1963 το Diplome D'Honneur de L'Art Libre, 1963 Β' Βραβείο Χαρακτικής στη Μπιεννάλε 'Αλεξανδρείας.

Έργα του βρίσκονται στη Πινακοθήκη 'Αθηνών, στο Μουσείο του Μπόστον, στο Μουσείο 'Αλεξανδρείας και σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

11.	»Μοναστήρι»	1958	Δραχμάς	15.000
12.	»Σύνθεσις»	1963	Δραχμάς	15.000

ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

Γεννήθηκε στο Μορφοβουϊ των Αγράφων τὸ 1897. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν. Ἐλαβε μέρος στὶς Πανελλήνιες ἐκθέσεις καὶ παρουσίασε ἐπανεπιμημένως ἔργα του σὲ ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐξέθεσε ἐπίσης στὴ Νέα Ὑόρκη, Μόσχα, Βελιγράδι καὶ Ἀλεξάνδρεια. Ἔργα του βρίσκονται στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη καθὼς καὶ σὲ πολλὲς δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

13.	«Θεσσαλικὸ Χωριάτικο Σπίτι»	1928	Ἀνήκει
14.	«Καπνοχώραφο»	1964	Δραχμᾶς 7.000

ΓΟΥΝΑΡΟ

Γεννήθηκε στὴ Σωζούπολη Βουλγαρίας. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν καὶ στὸ Παρίσι μὲ Ἀβερόφειον ὑποτροφία, ὅπου παρουσίασε ἔργα του σὲ διάφορα Salons καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις. Ἀπὸ τὸ 1931 ἐκθέτει σὲ ἀτομικὲς καὶ Πανελλήνιες στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ ὁμαδικὲς στὸ ἐξωτερικὸ. Τὸ 1957 τὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτούτο Ἀθηνῶν ἐξέδωσε τόμο μονογραφίας μὲ τίτλο «Gounaro». Τὸ 1958 ἔλαβε τὸ διὰ τὴν Ἑλλάδα Βραβεῖο Guggenheim International. Ἐξετέλεσε τοιχογραφία στὴν αἴθουσα τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοκρατίας Ἀθηνῶν. Ἔργα του βρίσκονται σὲ δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

15.	«Γυναικεῖα μορφή»	1929	Ἀνήκει
16.	«Γυναικεῖα μορφή σὲ τοπίο»	1964	Δραχμᾶς 23.000

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1889. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και υπήρξε μαθητής του Ίακωβίδη. Έλαβε μέρος σε Πανελλήνιες εκθέσεις και σε εκθέσεις στο Παρίσι, Ρώμη, Αίγυπτο, Βιέννη, Βελιγράδι, Πράγα, Στοκχόλμη, Σόφια. Παρουσίασε έργα του σε επτά ατομικές εκθέσεις. Το 1933 έλαβε το αργυρούν μετάλλιον της Πανελληνίου Έκθεσεως. Το 1938 εξέθεσε χαρακτηριστική στη Μπιεννάλε Βενετίας και το 1957 στη Μπιεννάλε του Τόκιο. Το 1960 έλαβε τον Ταξιδιόρχη του Φοίνικος. Έργα του βρίσκονται στη Πινακοθήκη Αθηνών καθώς και σε Μουσεία και συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

17.	«Σχέδιο Ι»	1963	Δραχμάς	3.000
18.	«Σχέδιο ΙΙ»	1964	»	3.000

ΚΟΣΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στο Βόλο το 1895. Σπούδασε στη Γερμανία, Γαλλία και Αγγλία. Έλαβε μέρος σε όλες τις Πανελλήνιες εκθέσεις καθώς και σε ομαδικές στο Παρίσι, Στοκχόλμη, Νέα Υόρκη, Σίδνεϋ κ.ά. Παρουσίασε έργα του σε δεκαπέντε ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα. Στο εξωτερικό εξέθεσε στο Παρίσι και Λονδίνο. Το 1936 και 1938 έλαβε μέρος στη Μπιεννάλε Βενετίας. Τιμήθηκε με το αργυρούν μετάλλιον της εκθέσεως Παρισίων. Έργα του βρίσκονται σε συλλογές εξωτερικού και Ελλάδος πολλά δε έχουν αγορασθή από το Έλληνικό Κράτος.

19.	«Από το Πήλιο»	1948	Δραχμάς	15.000
20.	«Λευκές»	1964	»	20.000

ΛΑΖΑΡΗΣ

Γεννήθηκε στη Λειβαδιά τὸ 1885. Σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν Ἀθηνῶν μὲ καθηγητὰς τοὺς Γερασιώτη, Ροιλὸ καὶ Ἰακωβίδη.

Ἀπὸ τὸ 1910 ἐκθέτει ἀνελλιπῶς σὲ ὁμαδικὲς καὶ ἀτομικὲς ἐκθέσεις. Ἔλαβε μέρος σὲ ὅλες τὶς Πανελληνίους καὶ βραβεύθηκε δις (1940, 1948).

Στὸ ἐξωτερικὸ ἐξέθεσε στὴ Μπιεννάλε Βενετίας 1934, Στοκχόλμη, Ὁσλο, Κοπεγχάγη, Κάιρο, Βελιγράδι, Μόσχα, Ἀλεξάνδρεια, Μάρμπουργκ, Βρυξέλλες, Μπουένος - Ἀῦρες.

Ἔργα του βρίσκονται σὲ πολλὲς δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

21.	«Ἀνθη»	1918	Ἀνήκει	
22.	«Τοπίο»	1964	Δραχμὰς	20.000

ΜΗΛΙΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στὴ Χίο τὸ 1886. Σπούδασε στὸ Μόναχο καὶ Παρίσι ὅπου καὶ ἐξῆσε ἐπὶ 30 χρόνια.

Ἐξέθεσε ἐπανειλημμένως στὸ Salon des Artistes Francais. Τὸ 1927 ἔλαβε τὸ Diplome D'Honneur τῆς ἐκθέσεως Bordeaux.

Ἔργα του βρίσκονται στὸ Μουσεῖο Λουξεμβούργου στὸ Παρίσι, σὲ πολλὲς ἰδιωτικὲς συλλογὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ καθὼς καὶ στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη Ἀθηνῶν, Ρόδου, Ἰωαννίνων.

23.	«Moret sur Loing»	1928	Δραχμὰς	35.000
24.	«Πόρος»	1945	»	7.000
25.	«Τοπίο»	1964	»	7.000

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Γεννήθηκε στη Κωνσταντινούπολη. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Ἀθηνῶν. Λαμβάνει τακτικά μέρος στις Πανελλήνιες ἐκθέσεις.

Παρουσίασε ἔργα της σὲ πολλές ἀτομικὲς ἐκθέσεις καθὼς καὶ σὲ ἐκθέσεις στὸ ἐξωτερικὸ: Στοχόλμη, Γκότεμποργκ, Λονδίνο, Νέα Ὑόρκη, Σόφια, Κάιρο, Ἀλεξάνδρεια, Βερολίνο, Μόσχα, Βρυξέλλες κ.ἄ.

Ἔργα της βρίσκονται σὲ πολλές δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

26. «Προσωπογραφία» 1932 Ἀνήκει
27. «Ἀπὸ τὰ Γιάννενα» 1964 Δραχμᾶς 6.000

ΠΑΡΘΕΝΗΣ

Γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τὸ 1879. Τὸ 1894 πῆγε στὸ Κάιρο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴ Βιέννη ὅπου μαθήτευσε ἐπὶ ἕξι χρόνια κοντὰ στὸν Dieffenbach.

Σπουδὲς ἔκανε ἐπίσης καὶ στὸ Παρίσι. Ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1903. Τὸ 1919 ἐξέθεσε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Ζάππειο καὶ τὸ 1920 τιμήθηκε μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ἀριστεῖο Τεχνῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ 1929 διωρίσθηκε ἀριστεῖνδην καθηγητῆς στὴ Σχολὴ Καλών Τεχνῶν ὅπου δίδαξε μέχρι τὸ 1947. Στὴ Διεθνή Ἐκθεση Παρισίων 1937 ἔλαβε χρυσοῦν βραβεῖον καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο στὴ Μπιεννάλε Βενετίας ἀγοράσθηκε ἕνας πίνακας του ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ Κράτος.

Ἔργα του βρίσκονται στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη, Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς συλλογὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ.

28. «Ὀρφεὺς καὶ Εὐριδίχη» Ἀνήκει
29. «Στὴν Αὐλὴ τοῦ Μοναστηριοῦ (Πόρου)» 1928 Ἀνήκει
30. «Ἀρμονία» Ἀνήκει

ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1887. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητάς τους Λύτρα, Ίακωβίδη, Ροϊλό.

Στο Παρίσι επί πενταετία παρηκολούθησε ζωγραφική στη Σχολή Jullien και λιθογραφία στο εργαστήριο της Ecole des Beaux Arts. Στο Salon des Artistes Français συμμετείχε με έργα λιθογραφίας. Ως καλλιτεχνικός διευθυντής της εταιρείας Γραφικών Τεχνών « Ασπιώτη - Έλκα » εξεπόνησε χαρτονομίσματα, γραμματόσημα, διαφημίσεις και εικονογραφήσεις Σχολικών και Παιδικών Βιβλίων.

Το 1934 άτομική του έκθεση στην αίθουσα Στρατηγοπούλου και έν συνέχεια εκθέτει σε όλες περίπου τις Πανελλήνιες εκθέσεις και σε ομαδικάς καθώς και στο εξωτερικό, Παρίσι, Στοκχόλμη, Μόναχο.

Έργα του βρίσκονται σε Υπουργεία και σε ιδιωτικές συλλογές.

31.	«Νεκρή Φύσις»	1925	Δραχμάς	6.000
32.	«Αττική»	1927	»	10.000
33.	«Αττική»	1930	»	2.500
34.	«Υπάτιη»	1963	»	10.000